

Editor: Vasile Burlui

Redactor & Coperta: Paul Gorban

Tehnoredactor: Alexandra Uzier

Bun de tipar: Livia Iacob

Pregătire de tipar: Cornel Dulceanu

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

SĂPUNARU, ELVIRA MARIANA

Floarea de colț / Elvira Mariana Săpunaru. - Iași:

Cartea Românească Educațional, 2020

ISBN 978-606-057-021-9

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași - 2020

Adresa: IAȘI, Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 – 700124.

www.ecredu.ro

Elvira Mariana Săpunaru

Floarea de colț

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Cuprins

Eminescu și Dosoftei	5
Același vis.....	6
Carte scrisă departe	7
Poeții nu mint	8
Plânsul cărților	9
Poveste.....	10
O lumină.....	11
Cenușa stelelor	12
Un gând	13
Priviri	14
Magie blândă	15
Inima mea.....	16
Nevăzutele maluri	17
Sita amintirilor.....	18
Steaua frântă	19
Tras de o stea	20
Liniștea și zarva.....	21
Erai izvor	22
Ape adânci	23
Corăbierul	24
Țărnuțelul Atlantidei	25

Singur pe cruce.....	26
Zeii petrec.....	27
Un trubadur.....	28
Florile de aur.....	29
Spre Lună.....	30
Epistola.....	31
Uitarea.....	32
În taină.....	33
Statui.....	34
Caii toamnei.....	35
Trece Octombrie.....	36
Aceași mirare.....	37
Inima ta.....	38
Alte visuri.....	39
Pânza speranței.....	40
Aș locui.....	41
Leac și rană.....	42
Voi scrie.....	43
În vis.....	44
Visa Odysseus.....	45
Glasurile.....	46
Vioara vântului.....	47
Cal hoinar.....	48
Corăbii aurii.....	49
Rod ales.....	50
Armonie.....	51
Suave arabescuri.....	52
Menuet.....	53

O stea.....	54
Evenimente.....	55
Navigatorul astral.....	56
Florile de colț.....	57
De unde vii.....	58
Catedrala.....	59
Zeul a plâns.....	60
Cuvintele înflorite.....	61
Lapis Philosophorum.....	62
Olarul.....	63
Realele sensuri.....	64
Întemnițat.....	65
Singur.....	66
Veghind.....	67
Despre tine.....	68
Înainte plecării.....	69
Tu calculezi.....	70
Ritualuri.....	71
Neliniști.....	72
Un semn.....	73
Clepsidra vieții.....	74
Răni adânci.....	75
Scară spre cer.....	76
Cunună de inimi.....	77
Secol uitat.....	78
Floarea de colț.....	79
Ovidius.....	80
Peisaj efemer.....	81

Totul trece	82
Human duty	83
Întrebări	84
Răspunsuri	85
Veverița	87
Secvențe	88
O floare de colț	94
Haos și vid	95
De oceane despărțiți	96
Datoria	98
În Tăcere	100
Atent.....	101
Visând	102
Un atom sau un astru.....	103
Justă atitudine.....	104
Peisaj sau portret.....	106
Pictorul.....	107
Grafomanie	109
Forget me not !	111
Stelară eșarfă.....	112
Har	114
<i>Liber / charta / carte</i>	117
Printre cuvinte și gânduri	118

Elvira Mariana Săpunaru s-a născut la 27 iunie 1956, în orașul Focșani. Este absolventă a Universității „Alexandru Ioan Cuza” , Iași, Facultatea de Filologie, specializarea limba și literatura română, limba și literatura latină. Debutează cu poezie în revista liceului „Garabet Ibrăileanu” din Iași. A mai publicat cinci volume de poezie: *Scrisori din Olymp*, Editura Timpul, Iași, 2004; *Terra Pia*, Editura Timpul, Iași, 2006; *Înger la Montreal*, Princeps Edit, Iași, 2008; *Infinitul și clipa*, Princeps Edit, Iași, 2010; *Divina identitate*, Princeps Edit, Iași, 2012.

Eminescu și Dosoftei

Când înflorește un tei ,
Îngerii scriu poeme pe frunzele lui ;
Citindu-le , rățăcești pe alei ,
Cu gândul prin stele , haihui .

Când înflorește un tei ,
Eminescu este aproape ,
Tălmăcind , cu Dosoftei ,
Psaltirea ce în versuri încape .

Același vis

Credeam că am scris
Toate cuvintele ,
În cercuri , piramide , sfere .

Aveam mereu același vis :
În fierbintele
Miez al Pământului ,
Se rumeneau , în tăcere ,
Cuvinte vechi , nestemate ,
De îngeri văzute , cântate .

Când vuietul vântului
Tulbură norii
Și frânge lumina în amurg ,
Etern , cuvintele curg ,
Cristaline , iluzorii ,
Asemeni ninsorii .

Carte scrisă departe

Somnul cuvintelor noastre
Este somnul oceanului ...
În biblioteci ,
Sub razele reci
Ale Lunii albastre ,
Plutind printre cuvintele – alge ,
Sau cuvinte – stânci ,
Cuvinte – cochilii ,
Sau cuvinte – delfini ,
Ferindu-te de rechini ,
În văi prea adânci ,
Unde visează Neptun ,
Vei deschide o carte ,
Scrisă departe ,
De un străbun
Anonim , care a vrut
Să știi cum se sparge ,
Pe nisip , orice val :
Timid sau triumfal .

Anno Domini 2020 ,
Scriind versuri fierbinți sau reci ,
Poeții nu sunt trimiși în exil ,
Chiar dacă uneori încearcă , subtil ,
În peisaje incendiare ,
Printre fluturi să se strecoare ,
Privind peste gard
Cum pădurile ard ,
Cuprinse de flăcări mistuitoare .

În urmă cu două milenii , la Tomis ,
Ovidius scria tot ce gândea și vedea ,
Fiind primul poet
Pe pământ daco – get .

Scriind versuri de aur și de argint ,
Poeții nu au mințit și nu mint ,
Fiind mesagerii veniți din astral ,
Furtuni înfruntând , val după val ,
Căutând ieșirea din labirint .

Plânsul cărților

Ca într-un vis mai auziți
Cuvintele mele , hoinare ,
Presupuse , fragmentate ,
Asemeni cerului întrezărit
Printre crengi de salcâmi desfrunziți .

Filosofii din cărți îmi spun să tac ,
Va vorbi altcineva
Despre tulburarea pustiei ...

În alt secol te voi căuta ,
Când vor plânge cărțile rare ,
Între zidurile ruinate .

Dar tu te vei fi învelit
Cu o piatră , liniștit ,
Ca și cum ai visa
Că mai există un leac
Pentru tratamentul agorafobiei .

Îți voi vorbi în șoapte .
Cu ce poveste veche
Vrei să adormi la noapte ?
Sau poate vrei să cânt
Despre visul stelelor pe Pământ ,
Despre florile de colț , care privesc
Spre stele , când înfloresc ?

O lumină

Peste câte întinderi de ape
Ecoul glasului meu va răzbate ?
Precum orficul plâns , nu încap
În cetățile sub nisip îngropate .

Liniștit , gândul meu mai așteaptă
O lumină ca o tristețe .
Zăbovind lângă ultima treaptă ,
Lumea nu vrea s-o învețe .

Privește-mă , cât de departe sunt ,
Mi-e sufletul un albatros rănit .
Din care ceruri , pe acest Pământ ,
Mult prea devreme am venit ?

Privește-mă , am aripi largi , de vultur ,
Zburând ca să te aflu , văzduhul îl tot scutur .

Ascultă-mă , cuvinte triste spun
Și nici un drum nu îmi primește pasul .
Cenușa stelelor căzute o adun ,
Ca să-mi ascund în ea gândul și glasul .

Un gând

Admiri constelațiile , încercând
Să descifrezi eternul miracol
Al universului fără hotar ...
Repetând milenarul spectacol ,
Luna și Soarele apar și dispar ...

Ca o floare de crin , un gând te înfioară ,
Sirenele dorm , ascunse sub val ,
Albatrosul rănit visează că zboară ,
O cochilie plânge , uitată pe mal ...

În toamnă pădurea e clopot de aramă ,
Ielele joacă și cântă , pe rând ;
Le privești fermecat , neluat în seamă ,
Dar ele te bănuie și , în taină , te vând
Altei planete , care te cheamă ...

Plânsul mării răsună prelung ,
La țârm albatroșii mor singuri ...
Peștii spre Lună aruncă sclipiri –
Ochi de cerbi alergând în cânguri .

Neștiuți , vom petrece priviri
Peste căile șterse de vânturi .
Valsând între cer și pământuri ,
Fluturii se întrec în rotiri .

Magie blândă

Era doar chipul tău răsfrânt pe ape ,
Precum icoanele în vechi altare .
Taine ascunse se întrevăd sub pleoape ,
Un lotus trist se scutură în uitare .

Surâde veșnic zeul din străfunduri ,
Iluminat de un Phoenix fără glas .
Din aripile lui o torță a rămas ,
Să-ți lumineze drumul printre gânduri .

Acolo stai , ca o magie blândă ,
Un cânt pe care zeul îl uitase .
Lotusul trist plutește pe o undă ,
În ape chipul tău se scufundase ...